

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2921/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.632.507/2025/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.632.507/2025/13. számú ítélete, valamint azzal összefüggésben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 37.P.88.565/2025/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény VI cikk (3) bekezdésének, IX. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az indítványozó közérdekű adatok kiadása iránt terjesztett elő keresetet. Keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy az általa korábban nem teljesített, az indítványozó (aláírás nélküli, de később telefonos megkeresés révén szóban pontosított) elektronikus levél útján előterjesztett közérdekű adatigénylésében kért adatokat díjmentesen adja ki számára.
- [5] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését arra hivatkozva, hogy az indítványozó nem volt jogosult a pert megindítani. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság az eljárást szüntesse meg, figyelemmel arra, hogy a pert a törvényben meghatározott más eljárásnak kellett volna megelőznie.

Harmadlagosan kérte, hogy a bíróság az indítványozó keresetét utasítsa el. Állította, hogy a 2024. november 19. napján az alperes részére titkos másolatként megküldött adatigénylésből nem állapítható meg, hogy annak feladója az indítványozó, továbbá, hogy annak ki a címzettje, valamint, hogy a hiánypótoló keresetlevél mellékleteként csatolt adatigénylés nyilvánvalóan meg lett szerkesztve, az nem az eredeti dokumentum. Indítványozta, hogy a bíróság kötelezze az indítványozót az eredeti, szerkesztést nem tartalmazó e-mail bemutatására. Állította, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (a továbbiakban: Infotv.) 31. § (1) bekezdése alapján a per megindítására kizárólag a megelőző adatigénylésben az Infotv. 29.§ (1) b) pontja alapján egyértelműen meghatározható igénylő, azaz a jogszabályban erre feljogosított személy jogosult. Az alperes az Infotv. 29.§ (1) bekezdése alapján állította, hogy a perbeli adatigénylési kérelmet az indítványozó nem írta alá, ezért az adatigénylésnek az alperes, mint közfeladatot ellátó szerv nem köteles eleget tenni. Az alperes vitatta, hogy az indítványozó által kiadni kért adatokat kezeli, illetve, hogy azok közérdekű, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, előadta továbbá, hogy a kért adatok megismerhetősége a közügyek átláthatóságát egyébként sem szolgálná.

- [6] Az elsőfokú bíróság az alperes eljárás megszüntetésére irányuló kérelmeit elutasította, az indítványozó keresetét elutasította, mivel az indítványozó nem tudta bizonyítani, hogy a kiadni kért adatokat az az alperes kezeli. A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint – amiatt, hogy azon az alperes törvényes képviselőjének elektronikus aláírása az indítványozó perben is előadott állítása szerint nem szerepelt – az alperes a perben nem csatolt érvényes meghatalmazást, így joghatályosan előterjesztett ellenkérelem hiányában a bíróságnak a keresettel egyező tartalmú ítéletet kellett volna hoznia. Sérelmezi, hogy a bíróság ignorálta a per során az eljárás megszüntetése iránt előterjesztett kérelmét, amelyet perindítás utáni teljesítésre hivatkozva terjesztett elő, annak ellenére, hogy az alperes az indítványozó állítása szerint számára a perindítást követően [az elsőfokú tárgyalás berekesztése után] kiadta a kért adatokat. Nézete szerint a bíróság az alperes rosszhiszemű perbeli magatartását – így például azt, hogy ellenkérelmében (illetve a per során mindvégig) vitatta az adatkezelői minőségét – az ő terhére értékelte; ezzel az alperes szükségtelenül okozott neki perköltséget. Ezen felül az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte egyes bizonyítási indítványait, továbbá nem tett eleget indokolási kötelezettségének; a másodfokú bíróság pedig mindezek ellenére az általa meghozott, az indítványozó számára sérelmes elsőfokú döntést helybenhagyta. Mindez véleménye szerint együttesen a tisztességes eljáráshoz, a tulajdonhoz, a

véleménynyilvánítás szabadságához, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való joga sérelméhez vezetett.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a)-f)* pont] az alábbiak szerint, részben felel csak meg.
- [9] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be.
- [10] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e)t; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [VI cikk (3) bekezdés; IX. cikk (1) bekezdés; XIII. cikk (1) bekezdés; XXVIII. cikk (1) bekezdés]. Az indítvány ezek közül az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elem tekintetében tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást (bővebben lásd.: 3.2. pont); továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)-f)* pont].
- [11] 3.2. Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény VI cikk (3) bekezdésének, IX. cikk (1) bekezdésének, és XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos hivatkozásai tekintetében a következőket állapította meg.
- [12] Az alkotmányjogi panasz a IX. cikk (1) bekezdésre vonatkozóan egyáltalán nem tartalmaz semmilyen érvelést; azt csak az indítványa II. pontjában, a befogadhatóságra vonatkozó részben nevesíti a megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezések felsorolása körében. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése és a XIII. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozó a beadványa indokolási részében (III.

pont) ismételten kijelenti ugyan, azokkal összefüggésben ugyanakkor önállóan értékelhető indokolást a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog kapcsán előadott érveken túlmenően nem terjesztett elő. A VI. cikk (3) bekezdése tekintetében mindössze arra utal, hogy mivel – állítása szerint – az alperes később a kért adatokat számára kiadta, nyilvánvaló, hogy az alperes azokat kezelte; erre tekintettel az adatkezelés tényének az eljárás során történő korábbi vitatása rosszhiszemű volt, amit viszont a bíróság értelmezése szerint (amiatt, hogy ehhez jogkövetkezményt nem társított) tisztességtelenül az ő hátrányára és így az alperes javára értékelt. A tulajdonhoz való joga sérelme vonatkozásában pedig kifejtette, hogy mivel – szintén az alperes (szerinte) rosszhiszemű magatartása és az eljáró bíróságok ezt toleráló, ezért tisztességtelen eljárása következtében – pervesztes lett, ez pedig perköltségviselési kötelezettséget jelentett számára, az említett alapjoga is sérült.

- [13] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {hasonlóan lásd. például: 3338/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [13]; 13/2025. (X. 22.) AB határozat, Indokolás [35]; 3181/2022. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben kiemelte azt is, hogy „[...] a megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés sérelmének állítása önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezés tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott ítélet által okozott alapjogi sérelmet {lásd például: 3300/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [13]}.” {3434/20. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [38]. Mindezek hiányában az adott alaptörvényi rendelkezés sérelmére vonatkozó indítványi elem nem felel meg a határozott kérelemre vonatkozó, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában rögzített formai követelményeknek, és ezért érdemi vizsgálatára az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége.
- [14] Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésének, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [15] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.

- [16] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány alapján elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés, vagyis a XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően {pl.: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; stb.}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [17] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [18] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által a per során lefolytatott bizonyítási eljárások alapján meghozott, az ezek eredménye, valamint a vonatkozó anyagi- és eljárásjogi szabályok mérlegelése alapján meghozott döntésével. Az általa állított alapjogi sérelmet kizárólag arra vezeti vissza, hogy a bíróságok szerinte helytelenül ítélték meg és értékelték az adott ügy egyedi körülményeit, az ellenérdekű fél nyilatkozatait és perbeli magatartását, valamint vitatja az egyes – általa kérelmezett tanú- és egyéb – bizonyítások mellőzésével, valamint indítványozói érvekkel kapcsolatos bírósági (szakjogi) álláspontokat.
- [19] A rendelkezésre álló iratokból ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok a támadott ítéletek indokolásában részletesen számot adtak arról, hogy az eljárás során megállapított tények és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján milyen jogi érvek szerint hozták meg döntéseiket. Így ítéleteik indokolásában rögzítették az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban is előadott kifogásokkal kapcsolatos megállapításaikban, hogy az alperes törvényes képviselőjének elektronikus aláírása – szemben az indítványozó állításával – szerepel a perbeli képviselőre adott meghatalmazáson; illetve az eljárási szabályok értelmében miért nem volt lehetőség az indítványozó kérelme alapján (a tárgyalás berekesztését

követően) az eljárás megszüntetésére, továbbá, hogy miért nem lehetett volna egyébként sem a jelen perben előterjesztett kereseti kérelem teljesítéseként értékelni az indítványozó által ezzel összefüggésben hivatkozott tájékoztatást (amit egy másik adatkéréssel összefüggésben adott az indítványozónak). Ezen túlmenően azt is részletesen kifejtették, hogy miért nem kerülhetett sor – túl azon, hogy a bíróságok az egyéb tanúvallomások alapján egyébként sem tartották volna szükségesnek – az indítványozó által javasolt két további tanú meghallgatására {mindezekkel összefüggésben lásd. bővebben: Fővárosi Törvényszék 48.Pf.632.507/2025/13. számú ítélete, Indokolás [38]–[46]}.

- [20] Ezen kérdések megítélése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében nem alkotmányossági, hanem olyan szakjogi-törvényességi kérdés, amely az általános hatáskörű bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének részét képezi. Önmagában az, hogy az ilyen döntéssel valamely peres fél nem ért egyet, vagy az számára kedvezőtlen tartalmú, nem alapozza meg egy bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását.
- [21] Mindezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében továbbá „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd.: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás

[89]}, az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.

[22] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos sérelmét kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság ezen indítványi elemek tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.

[23] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz nem vet fel a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó által hivatkozott alapvető jog(ok) sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, így az indítvány tekintetében nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.

[24] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában, továbbá az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltétel hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 30.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró